

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ὅσιος Φιλιβέρτος

Κτήτωρ τῶν Μονῶν τοῦ Ζυμιᾶς καὶ τοῦ Νουαρμουτιᾶ

† 20ῆ Αὐγούστου 685

Ὁ Ὅσιος Φιλιβέρτος γεννήθηκε περὶ τὸ 615 κοντὰ στὸ Ἦλις τῆς Ἀκουϊτανίας. Ὁ πατέρας του, ἓνας εὐγενῆς τῆς περιοχῆς αὐτῆς, ὁ ὁποῖος ἔγινε Ἐπίσκοπος, τὸν ἀνέθρεψε μὲ εὐσέβεια, ἐμπνέων εἰς αὐτὸν τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ.

Σὲ ἡλικία δεκατριῶν ἐτῶν ἐστάλη στὴν Αὐλὴ τοῦ Βασιλέως Δαγοβέρτου καὶ συνεδέθη μὲ πνευματικὴ φιλία μὲ τὸν Ἅγιο Ἐλίγιο (Ἐλουὰ) († Μνήμη: 1η Δεκεμβρίου), τὸν Ἅγιο Οὐανδρεγίσιλο (Wandregisilus, σημ. Wandrille, † Μνήμη: 22α Ἰουλίου) καὶ τὸν Ἅγιο Ὀδοένο (Odoenus, σημ. Ouen), ὀνομαζόμενο τότε Δαδὸν († Μνήμη: 24η Αὐγούστου), οἱ ὁποῖοι μετέδωσαν σὲ αὐτὸν τὴν ἀγάπη γιὰ τὸν Μοναχικὸ Βίο.

Μετὰ ἀπὸ τέσσερα ἔτη ἀπεσύρθη στὴν Μονὴ Ρεμπαί, τὴν ὁποῖαν εἶχε ἰδρῦσει ὁ Δαδὸν καὶ δι-

Τὰ ἱερά Λείψανα τοῦ Ὁσίου Φιλιβέρτου.

Ὁ Ναός τῆς Μονῆς τοῦ Ζυμιέζ.

οικοῦσε ὁ Ἅγιος Ἀγίλιος, μαθητῆς τοῦ Ἁγίου Κολομβανοῦ († Μνήμη: 23η Νοεμβρίου).

* * *

Στὸ Μοναστήρι αὐτὸ προώδευσε συντόμως σὲ ὅλες τὶς ἀρετὲς τοῦ ἀσκητικοῦ βίου καὶ ὅταν ἐκοιμήθη ὁ ἅγιος Ἡγούμενος, ὥρισθη αὐτὸς νὰ τὸν διαδεχθῆ (650).

Οἱ ἀπαιτήσεις του ὥστόσο δυσaráστησαν ὠρισμένους Μοναχούς, οἱ ὁποῖοι ἤθελαν νὰ τὸν ἐκδιώξουν. **Οἱ** ἀντάρτες αὐτοὶ ἐτιμωρήθησαν συντόμως ἀπὸ τὴν θεία ὀργή, ἀλλὰ θεωρῶν ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ θεϊκὸ σημεῖο, ὁ Φιλιβέρτος ἐγκατέλειψε τὸ Μοναστήρι.

Ἀφοῦ ἐπισκέφθηκε τὶς διάφορες Μονές, οἱ ὁποῖες εὐρίσκοντο ὑπὸ τὴν ἐπιστασία τῆς Μονῆς τοῦ Λουξέιγ, ἀπεσύρθη στὴν περιοχὴ τῆς Ρουέν, ὅπου ὁ φίλος του Δαδὸν εἶχε γίνει Ἐπίσκοπος. **Π**ιθανῶς μὲ τὴν ὑποστήριξι ἐκείνου ἔλαβε ἀπὸ τὸν Βασιλέα Χλοδοβίκο Β΄ καὶ τὴν Βασίλισσα Βαθίλδη († Μνήμη: 30ῆ Ἰανουαρίου), ἕνα κτῆμα γιὰ νὰ ἰδρύσῃ Μοναστήρι στὸ δάσος τοῦ Ζυμιέζ (655), ὄχι μακριὰ ἀπὸ τὸ Φοντενέλ, ὅπου ὁ Ἅγιος Οὐανδρεγίσιλος εἶχε συστήσει τὸ ἰδικό του ὀλίγα χρόνια ἐνωρίτερα.

Ῥοργάνωσε τὴν Ἀδελφότητά του συμφώνως μὲ τὶς παραδόσεις τοῦ

Ἐρείπια ἀπὸ τὴν Μονὴ στὸ Ζυμιέζ.

Τὸ Παρεκκλήσιον καὶ τὸ ἅγιασμα τῆς Ἁγίας Αὐστρεβέρτης. Παβιλύ.

Ἁγίου Κολομβανού, ἐμπλουτισμένες ἀπὸ τὶς διδασκαλίες τῶν Ἀνατολικῶν Πατέρων καὶ τὸν *Κανόνα τοῦ Ἁγίου Βενεδίκτου*, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀρχίσει νὰ διαδίδεται στὴν Γαλατία.

Οἱ Μοναχοὶ ὑποχρεοῦντο σὲ αὐστηρὴ ἄσκησι καὶ εἰργάζοντο σκληρὰ γιὰ τὴν ἐκχέρσωσι τοῦ δάσους. **Ἡ** πνευματικὴ καθοδήγησις τοῦ Ὁσίου ὁμως προσεῖλκε διαρκῶς νέους Μοναχοὺς, ὥστε ἡ Ἀδελφότητα ἐφθασε τοὺς ἐννιακόσιους Μοναχοὺς.

Ἰδρύθηκε δὲ ὡς ἐξάρτημα τῆς ἀνδρικῆς Μονῆς, σὲ ἀπόστασι εἴκοσι χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ Ζυμιέζ, ἓνα γυναικεῖο Μοναστήρι στὸ Παβιλύ, ὑπὸ τὴν ἐπιστασία τῆς Ἁγίας Αὐστρεβέρτης († Μνήμη: 10η Φεβρουαρίου 704), ἡ ὁποία εἶχε λάβει τὸ μοναχικὸ Σχῆμα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ἁγίου Ὁμέρ († Μνήμη: 9η Σεπτεμβρίου).

Στραμμένος ὅλος πρὸς τὸν Θεό, ὁ Ὅσιος ἀφωσιώθηκε ἐπίσης στὸν εὐαγγελισμὸ τῶν χωρικῶν τῆς περιοχῆς, ἐνῶ ἐξαγόραζε τοὺς σκλάβους, οἱ ὁποῖοι ἐφθάναν μὲ καράβια ἀπὸ τὴν Ἀγγλία.

Μαθαίνων γιὰ τὴν ἀνήθικη διαγωγὴ, τὶς ἀδικίες καὶ τὰ ἐγκλήματα τοῦ ἀνελεήτου αὐλάρχου Ἐβροῖν, ὁ Φιλιβέρτος μετέβη στὴν Αὐλὴ γιὰ νὰ τὸν ἐλέγξῃ κατὰ πρόσωπον (674).

Ὁ Ἐβροῖν, ἔμπλεως μίσους, ἐκδικήθηκε διαδίδων συκοφαντίες κατὰ τοῦ Ὁσίου καὶ κατῶρθωσε νὰ τὸν κἀνῃ νὰ ἔλθῃ σὲ σύγκρουσι μὲ τὸν Ἅγιο Οὐὲν καὶ νὰ φυλακισθῇ. **Ὁ** Ἅγιος Οὐὲν ὥστόσο ἀνεγνώρισε συντόμως τὴν ἀθωότητα τοῦ φίλου του καὶ τὸν ἐλευθέρωσε.

* * *

Ἡ Μονὴ
τοῦ Ἁγίου Οὐανδρεγίσλου
πλησίον τοῦ Ρουέν.

Ὁ Ναὸς καὶ ἡ κρύπτη τῆς Μονῆς τοῦ Νουαρμουτιέ.

Μονή του Ὁσίου Φιλιβέρτου
στο Κράντ Λυέ, ὅπου διαφυλά-
χθησαν τὰ Λείψανα τοῦ Ὁσίου
ἀπὸ τὸ 836 μέχρι τὸ 847.

Ἀποβλέπων στὴν ἡσυχία, ὁ Ὁσιος ἐγ-
κατέλειψε τὸ Βασίλειο τῆς Νευστρί-
ας, καθυποταγμένο στὴν τυραννία τοῦ
Ἑβροῖν, καὶ μετέβη στὴν Ἀκουϊτανία,
ὅπου ἀνεστήλωσε τὴν Μονὴ τοῦ Καν-
σαί, πλησίον τοῦ Πουατιέ, ὅπου ἡ Ὁσία
Ραδεγονδία († Μνήμη: 13ῆ Αὐγούστου)
εἶχε τὸν προηγούμενο αἰῶνα παραλά-
βει ἓνα τμήμα τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἐν συνεχείᾳ, ἀφοῦ ἐτοποθέτησε τὸν
μαθητὴ τοῦ Ἁγίου Ἀχάρδο († Μνήμη: 15 Σεπτεμβρίου, 687) ἐπὶ κε-
φαλῆς τῆς Ἀδελφότητος, ἀπεσύρθη στὸ νησὶ Ἑρό, στὴν ἀκτὴ τῆς
Βανδέας, καὶ ἵδρυσε ἐκεῖ μὲ Μοναχοὺς, οἱ ὅποιοι προσῆλθαν ἀπὸ
τὸ Ζυμιέζ τὴν Μονὴ τοῦ Νουαρμου-
τιέ. **Ἡ** Μονὴ αὐτὴ ἔδωσε κατόπιν
τὸ ὄνομά της στὸ νησί.

Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Ἑβροῖν (681),
οἱ Μοναχοὶ τοῦ Ζυμιέζ καὶ ὁ Ἅγιος
Οὐὲν ἔσπευσαν νὰ καλέσουν ὀπίσω
τὸν Ὁσιο, στὸν ὁποῖο ἐπεφύλαξαν
θριαμβευτικὴ ὑποδοχή.

Ὁ Φιλιβέρτος ἀποκατέστησε τὴν τάξι στὴν Κοινότητα, ἵδρυσε δύο
νέα Μοναστήρια καὶ μετὰ ἀπὸ μερικὸς μῆνες ἐπέστρεψε στὸ Νου-
αρμουτιέ, ἀφοῦ ἐγκατέστησε τὸν Ἀχάρδο Ἡγούμενο τοῦ Ζυμιέζ.

Διήνυσε εἰρηνικὰ τὸν ὑπόλοιπο βίο του στὸ Νουαρμουτιέ, συμ-
βάλλων ἐνεργῶς στὴν ἀνάπτυξι τῶν Μοναστηριῶν τῆς περιοχῆς
καὶ παρέδωσε τὴν ψυχὴ του στὸν Θεὸ τὴν 20ῆ Αὐγούστου 685.

Ἀφοῦ πέρασαν ἀπὸ πολλὰς περιπέτειες κατὰ τὶς εἰσβολὰς τῶν
βαρβάρων, τὰ τίμια Λείψανά του τιμῶνται ἀπὸ τὸ 875 στὸν μεγάλ-
ο ἡγουμενικὸ Ναὸ τοῦ Τουρνούς.

Περισσότερες ἀπὸ ἐξήντα ἐκκλησίες στὴν Γαλλία εἶναι ἀφιε-
ρωμένες στὸν Ὁσιο Φιλιβέρτο.

Ὁ Ναὸς τοῦ Τουρνούς.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!*